

Одринъ въ Романия въ края на Августъ и я ограбва отъ Раховица чакъ до Сливенъ и Копсисъ. Даннитъ по поведението на Елтимира срѣщу тоя походъ сж оскъдни и тъмни: *ibique Augusta relictâ, prius dei param veneratus, in religionem iugo exteriori subiectam, quam et Romaniam vocant, vicessima tertia Augusti die hostiliter incurrit, et a Reachubi ad Stilbnum, hinc usque ad Copsim, veterem renovans paroemiam, cuncta late praedam Mysorum fecit, Eltimeremque exclusit*¹⁾. Прѣди всичко тукъ явно се пише, че въ Романия имперскитъ войски ограбили българитъ. Като допълнение на даннитъ по Влисонъ на Анна Комнена, Близимосъ на барбаросовитъ хроници, Блисме на Вилхардуена, нека се забѣлѣжи, че ако не знаехме за Сливенъ, който Пахимеръ за пръвъ пѣтъ въ византийскитъ хроники пише Стилвносъ, сѣдейки отъ сѣщия за посокитъ на горния походъ, ний сигурно бихме трѣсили тоя Стилвносъ (*Στίλβνος*) нѣйдѣ около и зовитъ на Тунджа или кждѣ Пловдивъ, въ каквато посока дѣйствително сж се намирали изчезлитъ днесъ: Раховица и Копсисъ. Дали византийскитъ войски сж дошле най-първо въ Сливенъ, а отъ тукъ сж ограбили Елтимировитъ земи до Копсисъ и Раховица— не е извѣстно и не е толкова важно. Важно е дали въобще тѣ сж грабили Сливенъ. Мисля, че трѣба да се отговори отрицателно, защото споменуването на тия три града не е

това название се разбираше не Гърция и крайморска Македония, а цѣла днешна Южна България. То се срѣща още при Асѣна II, а и до днесъ като споменъ отъ него се е запазило съ локализиранни понятия между частъ отъ населението на сѣверна България за южна и въ жетварския епосъ. Юго-източна България се прѣдава като „малка Романия“, а западно отъ нея— „голѣма Романия“. Ср. Пахимеръ и за българ. граници между Ямболъ и Одринъ. II. 562. Въ Орбини, *Romania e provincia parte della Tracia* p. 472; Съ идването на турцитъ Романия се обѣрна на Румелия, а жителитъ й, частно за южна България, българско, се наричаха румелийци. Отъ тукъ и невѣжеството на западнитъ историци, дори до освобождението ни. Около Одринъ, Бюлеръ срѣщналъ романици, македонци, румелийци и българи! Това е достатъчно за да ни илюстрира западната етнография за II-ва, на която би завидѣлъ и Херодотъ. (За Бюлеръ, вж. *Von den Vogesen Zum Balkan*, p. 218).

¹⁾ Пихимеръ, II. 447.